

kommunerne skal bygge et vist antal almene boliger; tvang mod privatskolerne til at optage visse elever; og endelig tvang mod kommunerne med hensyn til valg af placering af udsatte børn i daginstitutioner.

Lad mig tage forslagene enkeltvis. I det første forslag vil Socialdemokraterne tvinge kommunerne til at bygge almene boliger. Det er ikke mere end et år siden, at Socialdemokraterne lancerede frihedsrettigheder til kommunerne, men det er, som om Socialdemokraterne ikke forstår begrebet frihed, for de fortsætter til stadighed med at ville tvinge kommunerne til både det ene og det andet. Dette er et glimrende eksempel på det.

I stedet for at respektere det kommunale selvstyre, i stedet for at have tillid til, at visse opgaver løses bedst lokalt af dem, der kender de lokale forhold indgående, så mener Socialdemokraterne igen, at vi skal detailregulere og tvinge kommunerne til en ensartethed. Vi har med boligaftalen, som vi netop er i gang med at behandle i Folketinget, givet kommunerne utrolig gode muligheder for at bygge almene boliger. Kommunerne kan derfor bygge almene boliger, hvis de finder, at der er et behov for det i deres kommune.

Det næste forslag går ud på, at Socialdemokraterne vil tvinge privatskoler til at optage børn, som de kan blive pålagt af kommunen. Privatskoler kan i dag selv beslutte, hvem de vil have som elever, og jeg mener, at det vil være at underminere privatskolerne, hvis de ikke selv kan bestemme, hvem der skal gå i deres skole. Nogle privatskoler specialiserer sig f.eks. inden for visse grupper af børn, og hvis disse skoler skal tvinges til at optage børn fra alle grupper, så ødelægger man hele grundlaget for skolen.

Det sidste forslag har jeg sympati for. Udsatte børn skal i daginstitution. Der er helt klart et potentiale for, at institutioner kan hjælpe udsatte børn mere, end de gør nu. Det er noget af det, vi skal kigge på i forbindelse med Barnets Reform. Men forslagene på dette område i beslutningsforslaget er allerede lovlige. Der er således intet til hinder for, at kommunerne f.eks. giver forældrepåleg om, at barnet skal i daginstitution, eller at kommunerne kan oprette familiepladser til udsatte børn.

På den baggrund kan Venstre ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 21:25

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Meta Fuglsang for en kort bemærkning.

Kl. 21:26

Meta Fuglsang (SF):

Nu kiggede jeg i forslaget efter ordet tvang for at se, hvad det er, der fremkalder denne voldsomme reaktion hos Venstres ordfører på området. Jeg kan forstå, at med hensyn til de to første punkter er tvang bestemt ikke noget ønskeligt, men når det drejer sig om det tredje punkt, kan vi godt tale om det, så jeg vil bare spørge, om Venstres ordfører principielt ikke synes, man skal tvinge nogen til noget – man skal ikke tvinge kommuner til at agere på en bestemt måde, man skal ikke tvinge nogen til noget – eller om det bare lige er på de to første punkter, hvor Venstres ordfører ikke er enig i, at man skal tvinge, men at det er o.k. på det tredje punkt.

Kl. 21:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 21:26

Louise Schack Elholm (V):

Jeg mener generelt, det er en dårlig idé at tvinge institutioner til at skulle gøre ting, der ikke står i deres grundlag. Men jeg vil sige, at når man taler om børn, skal man også tænke på udsatte børn og barnets tarv, og derfor er det altså en hårfin definition her. Det, jeg vender mig imod, er, at man skal tvinge kommunerne til et valg af metode. Jeg mener, at man skal have tillid til det kommunale selvstyre på de områder, hvor det faktisk har sine handlemuligheder.

Kl. 21:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Meta Fuglsang.

Kl. 21:27

Meta Fuglsang (SF):

Nu er det efter min bedste overbevisning sådan, at på andre områder end det her er det faktisk tvungent for kommunerne at handle på en bestemt måde og prioritere på en bestemt måde. Hvis jeg må tillade mig at sammenligne med et andet område, vil jeg kigge på ældreområdet, hvor kommunerne skal tidsregistrere og skal lave udbudsmateriale, fordi der skal private leverandører ind. En kommune kan ikke vælge at sige, at den vil prioritere ressourcerne til det offentlige tilbud. Den kan ikke vælge fra, her pålægger man kommunerne en bestemt handling, og er det også en overskridelse af det kommunale selvstyre, eller er det kun på området her, vi